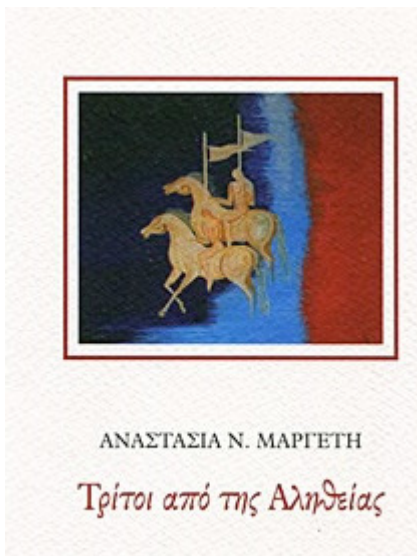

Συνοπτικό ανθολόγιο από κριτικές για την Αναστασία Μαργέτη

ΕΠΟΠΤΕΙΑ

Πρόσωπα

<https://epopteia.gr/4046/synoptiko-anthologio-apo-kritikes-gia-tin-anastasia-margeti/>

Γεώργιος Λεοντσίνης :

Η γραφή της Μαργέτη γονιμοποιεί ποιητικά, δηλαδή συναισθηματικά, η επαφή της με τη φιλοσοφία.

Επιπροσθέτως στη στιχουργική της τα αγωνιώδη συναισθήματα και τα βιώματά της

συνυφαίνονται με στοιχεία από την αρχαιοελληνική γραμματεία και παράδοση, την

αρχαιολογία, την ιστορία τέχνης, την επιστημολογία καθώς και με στοιχεία

θεωριών ψυχολογίας. Η ποιήτρια μεταφέρει στα καθ' ημάς –δίχως να

μιμείται— ιδέες αλλά και θεωρίες στοχαστών, κυρίως αρχαίων Ελλήνων φιλοσόφων,
και αποπειράται να συνδιαλεχθεί μαζί τους, ενώ ταυτόχρονα ανατέμνει σε
βάθος καταστάσεις της σύγχρονης καθημερινότητας. Με τον τρόπο αυτό
συμμετέχει και συνεχίζει τον διάλογο που διαμείβεται στον χώρο του πνεύματος
στο διηνεκές. Με λογοτεχνική μαεστρία κατορθώνει να μετουσιώσει τη σκέψη και
την ιδέα σε συναίσθημα, και το συναίσθημα σε λόγο ποιητικό, πράγμα που
αναδεικνύει τον συναισθηματικό και ιδεολογικό της κόσμο αλλά και τη φιλοσοφική
της παιδεία και ευρυμάθεια.

Πηγή: <https://www.fractalart.gr/trittoi-apo-tis-alithias/>

Robert Crist και Despina Lala Crist:

Η Αναστασία Μαργέτη εμφανίζεται στο προσκήνιο σε μια εποχή που τη χώρα της μαστίζει η κρίση και που οι πολιτικές εξελίξεις σε παγκόσμιο επίπεδο υποδηλώνουν ότι η ανθρωπότητα δεν διδάχτηκε επαρκώς από τα
ζοφερά μαθήματα του 20^{ου} αιώνα. Η Μαργέτη συνδιαλέγεται με την απελπισία και τη σκοτεινιά του καιρού μας απλώνοντας τα χέρια σε διαχρονικά
πνευματικά οράματα και καταφύγια, όπως την ιδέα του Πλάτωνα ότι η ανθρωπότητα
πόρρω απέχει από της Αληθείας και την πεποίθηση του

Αριστοτέλη ότι η οδός
προς την αυτοπραγμάτωση συνεπάγεται μια δυναμική διέλευση από
το δυνητικό στο
πραγματικό. Αναμετρηθήκαμε στο έργο της με αυτό που ο
Βασίλειος Κύρκος
επεσήμανε στον πρόλογο της ελληνικής έκδοσης ως 'όψεις
αδήλων', την
εκδήλωση μιας ισχυρής πνευματικής παρουσίας, σύμφυτης με τη
ζωή.

Πηγή:

<https://www.fractalart.gr/trittoi-apo-tis-alitheias-anastasia-margeti/>

Διώνη Δημητριάδου:

Το ποιητικό
υποκείμενο, παλεύει με το βάρος της φιλοσοφικής σκέψης,
αφήνεται στον στοχασμό
με το ελάχιστο των απαραίτητων λέξεων, υπακούοντας στην αρχή
της λιτότητας του
περιεκτικού λόγου. Άλλη μια σαφής θεώρηση, αριστοτελική και
αυτή. Τα νοήματα
δεν έχουν ανάγκη επιπρόσθετης ανάλυσης. Ο δρόμος ο εμπειρικός
των αισθήσεων
εναποθέτει μέσα τους το απαραίτητο προς κατανόηση φορτίο. Εκεί
τελειώνει ο
ρόλος της διατύπωσης. Από κει και πέρα όλοι οι δρόμοι ανοιχτοί
για τον
αναγνώστη προς ερμηνεία.

Πηγή: <http://frear.gr/?p=18173>